

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce **STAR Zlín, a. s.**, se sídlem Napajedla, Kvítkovická 1527, zastoupeného Mgr. Františkem Kelem, advokátem, se sídlem Kroměříž, Kovářská 126, proti žalovanému: **Celní ředitelství Olomouc**, se sídlem Olomouc, Blanická 19, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 5. 2012, č. j. 22 Af 81/2010 – 70, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se nevyhovuje.**

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalovaný jako stěžovatel domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku krajského soudu, kterým bylo zrušeno jeho rozhodnutí ze dne 12. 7. 2010, č. j. 3414-2/2010-130100-21, jímž bylo změněno rozhodnutí Celního úřadu Zlín ze dne 3. 3. 2010, č. j. 5080/2010-1366-021, kterým byl stěžovateli jako ručiteli vyměřen nedoplatek celního dluhu, a to způsobem specifikovaným ve výroku napadeného rozhodnutí.

V kasační stížnosti stěžovatel navrhl, aby zdejší soud přiznal jeho kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Uvedl, že v důsledku rozsudku krajského soudu došlo k ohrožení fiskálních nároků České republiky a Evropské unie a navíc by v případě nepřiznání odkladného účinku stěžovatel musel vydat nové rozhodnutí, které by znamenalo výrazné snížení právní jistoty a zmenšení rozpočtových příjmů.

Žalobce ve svém vyjádření k podanému návrhu uvedl, že návrh nepokládá za důvodný. Ohrožení fiskálních zájmů ČR a EU nepovažuje za důvodné, a to zejm. s ohledem na to, že předmětem sporu je částka 28 622 Kč. Žalobce byl tuto částku již před dvěma lety donucen zaplatit, přičemž se tak stalo na základě nezákonného rozhodnutí. Je tedy na České republice, aby tuto částku žalobci vrátila.

Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užíje přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Přiměřené použití § 73 odst. 2 s. ř. s. na řízení o kasační stížnosti v daném případě znamená, že případná újma se musí vztahovat ke stěžovateli.

Nejvyšší správní soud po zvážení argumentů stěžovatele nedospěl k závěru, že by výkon rozhodnutí napadeného kasační stížností znamenal pro stěžovatele nepoměrně větší újmu než pro žalobce. Lze jediné souhlasit se žalobcem, že částka ve výši 28 622 Kč není ani zdaleka tak vysoká, aby její vrácení žalobci ohrozilo fiskální stabilitu České republiky, resp. Evropské unie. Má-li soud vážít potenciální újmu, která by vznikla stěžovateli (ve srovnání s žalobcem), jak požaduje shora uvedené ustanovení s. ř. s., pak je třeba jednoznačně konstatovat, že tato částka bude znamenat mnohem větší zásah do hospodaření žalobce (coby obchodní společnosti) než stěžovatele. Pokud stěžovatel požaduje přiznání odkladného účinku z toho důvodu, že napadený rozsudek považuje za nesprávný a rozporný se zákonem, pak je třeba poukázat na to, že si plete institut odkladného účinku s meritorním posouzením věci.

Konstantní je v tomto směru i rozhodovací činnost Nejvyššího správního soudu; zde možno odkázat např. na usnesení ze dne 2. 7. 2003, č. j. 1 Ads 10/2003 - 52, publikováno pod č. 46/2004 Sb. NSS, kde zdejší soud uvedl, že zrušením rozhodnutí správního orgánu a vrácením věci k dalšímu řízení bez dalšího nehrozí tomuto správnímu orgánu nenahraditelná újma. Jakkoliv bylo toto rozhodnutí vydáno před účinností zákona č. 303/2011 Sb., jímž bylo mj. částečně změněno ustanovení § 73 s. ř. s., je soud toho názoru, že nic nebrání tomu, aby dřívější judikатурní linie mohla být přiměřeně aplikována i na stávající právní stav.

Ze shora uvedených důvodů rozhodl Nejvyšší správní soud o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. září 2012

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu